

ուած՝ Բիւնոյն նշանակութիւնն

Տեղափոխվելով Նախագիտում
 ինչ, ընդհանրապես կայծղելու
 իրենք են տեղափոխմանակե՛լ:

Իմանա՛յք, համար մեծ դժ-
 ժխեն պետք չէ կրել՝ հարկա-
 մասին մեր եկեղեցու պատմու-
 թի թերթին սկզբից մնա՛նք վեր-
 րային դա կը լինէր մի աւելորդ
 անթիւնը: Մերք. վերջին
 անտաղափայտելին, որքան յի-
 մեր պատմութեանն անմանթ
 Մերապ, Յովսէփ Կայոց Զո-
 լորթնանէ Գեորգի, Յովսէփն
 իրողի, Խաչիկ և Մակար,
 իրողաբանից էլ միայն պարզ
 են թէ ինչպէս են կարող եղ-
 նալներ:

Մանկալ և Ս. Մերտրոպ մեր
 թերթն մէջ յիշուած են իրե-
 րուաւոր դործակիցներ: Խո-
 ւաւոր եւմով՝ կայծղելու
 դործումը միայն խորհուրդ-
 ւ, Պատմութիւնը Ս. Մերտրոպի
 ասում է: Ամենայնիւ նպաս-
 տելով բնութեանը ցանկերը
 (տեղահայ) և զսիրտ համօրէն
 եւ երկրպետն ի միասին ի
 զօրապէս՝ անհարար գէ՛տ

[illegible]

պատճառաւ գրեթէ էր մը ազատ
նորար Պերթինը նորէն տեսնել,
կիսաոմամբ շատ մտահոգ էր ։
սիսած էր արդեօք իր եղբորա-
ները, Ի՛նչպէս ինքընեք պիտի
հզար հէզ աղջկիկը կամ թէ արդ-
աւայտառութիւն մը պատահած էր
ին՛ք տնոր լաղէն անցնիլը նշա-
նն, ինքն ալ զայն կը փնտռէր,
զուարթ ժպեցեց զէպի նա, բայց
բարդիկը ետու Մապիլլայի զողմ
կ'անցնէր և արդ տնոր թեւէն
էտ զարդուց և ճամբուց ։
այն ժամանակ հեզնական ակ-
կիւղվեր առ Շարլո, և
ըսեպի իր լուսնեցըը, բորոր-
ւածաւ ։ Միջօրէի ետը պիտի
կ'երջին տոթիթ էր այս՝ Պերթի-
նստերը, զայն համարեալ,
նեղու թէ երբէք չպիտի մոռնայ
էն շատ անգամ իր վրայ պիտի
սպիլուրի միտակռութիւնը կ'ար-
քն ։ այն տոթիթէն օգտու թա-
պակն երկատող մը գրեց և յանձ-
նը բնակող ազատ աշխատի մը ։

(Շարանակէն)

